

Arrest

nr. 345 198 van 21 april 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 december 2025.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Zij diende geen beroep in tegen deze beslissing.

In het kader van haar huidig verzoek verklaart verzoekster dat haar ex op zoek is naar haar in haar directe omgeving. Tevens zou zij haar baan verloren zijn. Ter ondersteuning van haar huidig verzoek legt zij haar ontslagbrief met vertaling neer.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) het gegeven dat zij naar aanleiding van haar huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, hier niets aan wijzigt en op zich niet van aard is om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Zo verklaart zij dat haar ex zowel haar broer als een vriendin benaderd zou hebben, op zoek naar haar, maar zij weet deze bewering op geen enkele manier aan te tonen. Deze blote bewering vermogt dan ook niet de eerder gedane vaststellingen omtrent het gebrek aan geloofwaardigheid van haar verklaringen te herstellen.

(ii) omtrent haar ontslagbrief moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in haar land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas. Haar ontslagbrief betreft een kopie en kopieën kunnen steeds onderhevig zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk waardoor de authenticiteit nooit gegarandeerd kan worden. Bovendien wijzigt dit document als het waarachtig zou zijn, niets aan haar beslissing. Zij beschikt als alleenstaande vrouw bij een terugkeer naar Sri Lanka nog steeds over andere middelen (een eigendom) en over een sociaal netwerk (zo heeft zij wekelijks contact met haar broer) om tijdelijk op terug te vallen.

(iii) gezien zij geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, het CGVS, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor haar acht.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. In tegenstelling tot wat verzoekster op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door haar in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing, waarover zij geen ander licht werpt.

8. In het kader van haar huidig verzoek heeft zij haar ontslagbrief met vertaling voorgelegd.

De Raad merkt op dat de beoordeling van de bewijswaarde van het voorgelegde stuk tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal en van deze Raad behoort. De commissaris-generaal

en deze Raad dienen niet aan te tonen dat het voorgelegde stuk vals of niet authentiek is, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom het stuk naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezit.

De Raad stelt vast dat haar ontslagbrief een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren kopie betreft, waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat er in haar land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden.

De Raad merkt verder op dat dit stuk geenszins betrekking heeft op haar beweerde problemen met haar ex, maar enkel op haar voormalig werk.

De Raad wijst voorts op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “U beschikt als alleenstaande vrouw bij een terugkeer naar Sri Lanka nog steeds over andere middelen (eigendom) en over een sociaal netwerk (zo heeft u wekelijks contact met uw broer) om tijdelijk op terug te vallen.”.

Gelet op de eerder gedane omstandige vaststellingen in het kader van haar vorig beschermingsverzoek dat geen geloof kon worden gehecht aan haar beweerde problemen, en gelet op het geheel van voorgaande bevindingen inzake de inhoud en de zeer beperkte bewijskracht van het document dat zij heden voorlegt in het kader van haar tweede beschermingsverzoek, is dit document, wanneer het wordt beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoeksters ongeloofwaardig bevonden verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van haar relaas.

9. Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat de bestreden beslissing steunt op gedateerde informatie en dat er slechts weinig informatie is opgenomen over de nieuwe politieke situatie. Verzoekster stelt dat de grondwetswijziging in Sri Lanka en de gevolgen hiervan voor minderheidsgroepen niet werden onderzocht. Zij verwijst naar de zaak RvV 275 759 waarin een beslissing van de commissaris-generaal werd vernietigd omdat verder onderzoek nodig was naar de algehele situatie in Sri Lanka. Zij betoogt dat de situatie is geëscaleerd sinds de laatste verkiezingen (het ontslag van de ministers en de president, een slechte financiële situatie, ...). Zij wijst er verder op dat de informatie in de COI Focus, vermeld in de bestreden beslissing, “voor de overgrote meerderheid” dateert van voor 2020 en dat het aftreden van de president en de gevolgen hiervan niet werden opgenomen.

Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een bundel landeninformatie met recentere informatie, onder meer uit 2025, zonder evenwel deze informatie toe te lichten in het verzoekschrift. Evenwel kan uit deze recentere landeninformatie niet blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie en de hieruit getrokken conclusies niet (langer) correct zouden zijn. In de door verweerder gehanteerde COI Focus “Sri Lanka: Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022, wordt wel degelijk rekening gehouden met de recente ontwikkelingen in Sri Lanka, met name de grondwetswijziging en het aftreden van voormalig president Gotabaya Rajapaksa. Er wordt gemeld dat dit aftreden de invloed van de familie Rajapaksa op het politieke leven zal doen uitdoven, doch dat de macht van het leger gehandhaafd blijft. Er blijkt dan ook niet dat de politieke ontwikkelingen in Sri Lanka zich intussen hebben vertaald naar een ingrijpende wijziging van de manier waarop Tamils in Sri Lanka worden behandeld sedert het aftreden van de voormalig president Gotabaya Rajapaksa. Zoals gesteld, brengt verzoekster ook geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat anders zou moeten worden besloten.

Uit het geheel van de beschikbare informatie, door beide partijen aangebracht, blijkt dat Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat niet systematisch worden vervolgd in Sri Lanka, noch dat deze een reëel risico lopen te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing. Zo blijkt niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien verzoekster geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreekse, banden te hebben met de LTTE, en zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, maakt zij niet aannemelijk, alle risicofactoren in acht nemende, dat zij bij een terugkeer naar Sri Lanka problemen zal kennen met de autoriteiten.

Betreffende verzoekster haar verwijzing naar de zaak RvV 275 759, dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). De rechtspraak van de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. Bovendien toont verzoekster niet aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van dit arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die haar zaak kenmerken.

10. Waar verzoekster wijst op haar ingediende klachten in haar land van herkomst, wijst de Raad op hetgeen werd vastgesteld door de commissaris-generaal in de beslissing genomen in het kader van haar eerste verzoek, waartegen zij geen beroep heeft ingesteld:

“Wat er ook van zij, uw ingeroepen vrees lijkt te gaan om een (v)chtscheiding. Blijkens uw documenten werd deze echtscheiding ook uitgesproken door de rechtbanken. Dat uw man gewelddadig was en dronk is een jammerlijke zaak, maar hieruit blijkt nog geen nood aan internationale bescherming. U had immers eerst de lokale beschermingsmodaliteiten moeten uitputten vooraleer u zich wendde tot internationale bescherming. U verklaarde echter dat uw (ondertussen) ex- man tot de Awa (of Aava) gangsterbende zou behoren en politieke bescherming zou genieten. Hier kan echter om verschillende redenen geen geloof aan worden gehecht.

Zo verklaarde u dat uw man reeds voor uw huwelijk als lid van de Aava werd opgepakt door de autoriteiten. Ter ondersteuning van deze bewering verwijst u naar een krantenartikel. Echter kan dit artikel geenszins aantonen dat het hier om uw man zou gaan, temeer u ook geen enkele origineel identiteitsbewijs over uw man wist neer te leggen. De huwelijksakte die u neerlegde was overigens enkel een vertaling, dus niet eens het originele vertaalde document. Ook is het bevreemdend dat gezien uw familie dit huwelijk arrangeerde ze geen weet zouden hebben van uw man zijn criminele verleden. Uiteindelijk is het doel van zo'n geregeld huwelijk er juist voor zorgen dat men een goede partij heeft. Ook staat er nergens in uw echtscheidingspapieren vermeld dat uw man lid zou zijn van een criminele bende. Er staat wel een opsomming van alle zaken die hij verkeerd deed in uw huwelijk en hoe hij hiervoor opgepakt werd door de politie. Gezien uw bewering dat hij in 2021 nog gezocht werd als lid van de Aava, kan verwacht worden dat dit toch ook als bezwarende omstandigheid in uw echtscheidingspapieren besproken zou worden, maar hier wordt met geen woord over gerept. Wat betreft deze politionele zoekpartij naar uw man uit 2021 verwijst u opnieuw naar een vaag krantenartikel uit deze periode waarin naar uw man verwezen zou worden als “J.”, verre van zijn volledige naam (J. volgens uw huwelijksakte). U legt geen enkel overtuigend juridisch stuk neer dat er op zou kunnen wijzen dat het in beide voorvallen om uw man zou gaan die opgepakt of vervolgd werd als Aava- lid. Voorts verklaarde u voor de DVZ dat een klacht neerleggen tegen uw man niets zou afdoen, gezien zijn politieke bescherming, maar ook deze bewering dient met een korrel zout genomen te worden. Immers stond deze bewering u zelf blijkbaar niet in de weg om minstens drie aanklachten tegen uw man in te dienen, die u neerlegde tijdens uw verzoek om internationale bescherming. Er kunnen wel enige opmerkingen gemaakt worden over deze door u neergelegde klachten. Zo gaat het zoals eerder gezegd om kopies, komt de naam van de beklaagde, zijnde uw echtgenoot er nergens in voor, staan er geen officiële stempels of zegels op deze documenten en werd in de laatste klacht duidelijk de datum aangepast tot 2024. Het is overigens ook ongeloofwaardig dat deze laatste klacht blijkens het document ingediend werd in Theliipalai, terwijl u op dat ogenblik in Mullaitivu woonde, waar het incident ook plaatsvond, daar de twee plekken meer dan 120km (een reis van 2.5 uur) van elkaar liggen, enkel omdat u op vrijdag toevallig terug reisde naar Thellipilai (NPO, p. 9). Hoewel de authenticiteit van de door u neergelegde klachten betwijfeld mag worden, neemt dit niet weg dat u verklaarde geregeld naar de politie te kunnen gaan met klachten over uw echtgenoot zijn gedrag, iets dat ook blijkt uit uw echtscheidingspapieren. Uw bewering dat de politie hier niets mee deed, kunt u niet hard maken. Uw bewering ten slotte dat uw man, uw broer neergestoken zou hebben is een volledige blote bewering, die u niet hard wist te maken (NPO, p. 12).

Het lijkt er dan ook sterk op dat u verschillende elementen gebruikt die uw relaas dienen sterker te maken, maar uw relaas eigenlijk intern tegenstrijdig maken. Zo stelt u uw man aan de ene kant voor als een gangster met politie- en politieke bescherming, maar aan de andere kant wil u ook aantonen dat er verschillende klachten tegen hem ingediend zijn en dat hij opgepakt en opgejaagd wordt door de politie. Deze tegenstelling ondermijnen volledig het geloof in uw bewering dat uw man als gangster ongenaakbaar is.

Hier volgt dan ook uit dat u als vrouw uw rechten heeft kunnen doen gelden tijdens uw echtscheiding die in uw voordeel werd uitgesproken. Uw bewering dat uw ex u nu nog zou achtervolgen daar hij geen echtscheiding zou willen blijkt niet uit de uitspraak omtrent uw echtscheiding waar duidelijk wordt gesteld dat uw echtgenoot ook de echtscheiding wou. Mocht uw echtgenoot u na deze echtscheiding nog problemen geven dan kunt zich steeds tot uw autoriteiten wenden voor bescherming. Niets wijst er op dat u deze bescherming ontzegd zou worden temeer uit het echtscheidingsuitspraak al blijkt dat uw echtgenoot gewelddadig kan zijn en deze problemen in het verleden al bij de politie gemeld werden.”

Verzoekster brengt in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan deze vaststellingen te tornen.

11. Waar verzoekster aanvoert dat de commissaris-generaal niet heeft gemotiveerd waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, wijst de Raad er op dat de bestreden beslissing wordt genomen in overeenstemming met artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet waarbij de

commissaris-generaal bij voorrang onderzoekt of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De door verzoekster aangebrachte nieuwe elementen werden in het licht van beide artikelen onderzocht. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, blijkt uit de beschikbare informatie dat er actueel voor burgers in Sri Lanka geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt immers terecht gesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit blijkt dat er sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen informatie bij die deze appreciatie kan wijzigen. De bundel met recente landeninformatie bevestigt slechts dat er in Sri Lanka geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Zo in het verzoekschrift wordt gewezen op een negatief reisadvies, dient opgemerkt dat dit bestemd is voor reislustige Belgen en geenszins een leidraad vormt voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

12. De Raad wijst er op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. Voorts betreft noch de bestreden beslissing, noch deze beschikking een verwijderingsmaatregel, en wordt er geen uitspraak gedaan over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of verzoekster in aanmerking komt voor internationale bescherming.

13. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 februari 2026 om 10 uur 30 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekster wenst te benadrukken dat slachtoffers van huiselijk geweld in Sri Lanka niet kunnen rekenen op enige vorm van bescherming. Zij werd er langdurig mishandeld door haar echtgenoot, die kampte met een drugsprobleem, en wilde al lang van hem scheiden maar kon hiervoor niet rekenen op de steun van haar familie, laat staan van de overheid. Verweerder houdt met dit alles onvoldoende rekening. Hiernaar gevraagd, kan de advocaat die verschijnt voor verzoekster niet toelichten waarom zij niet zelf aanwezig is ter zitting, hoewel zij volgens haar daartoe de intentie had.”

5.1. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster op 2 december 2025 een vraag tot horen heeft ingediend met een schriftelijke toelichting.

De Raad benadrukt dat een vraag tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet uitsluitend tot doel heeft mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Het gaat er enkel om dat wie daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092).

Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan derhalve niet als dusdanig worden gebruikt; evenmin biedt een verzoek tot horen de mogelijkheid nieuwe middelen, argumenten of informatie aan te voeren. Dit verzoek mag zodoende niet worden beschouwd als een bijkomende memorie. Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

In voormelde vraag tot horen verzoekt verzoekster niet slechts om te worden gehoord, maar geeft zij eveneens een verdere toelichting en brengt zij nieuwe elementen ter kennis, middels een nieuwsbericht. Nieuwe elementen moeten echter, in overeenstemming met de procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, door middel van een aanvullende nota ter kennis worden gebracht.

Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde toelichting en het nieuwsbericht geen rekening worden gehouden.

5.2. Het betoog van verzoeksters advocaat ter zitting doet voorts geen afbreuk aan de vaststellingen die zijn terug te vinden in de beschikking van 25 november 2025.

Verzoekster volhardt erin dat zij in het verleden slachtoffer was van huiselijk geweld en hiervoor niet op de nodige bescherming kon rekenen van de Sri Lankaanse autoriteiten. In het kader van haar vorig beschermingsverzoek oordeelde de commissaris-generaal reeds dat:

- verzoekster haar rechten heeft kunnen doen gelden tijdens haar echtscheiding die in haar voordeel werd uitgesproken;
- aan de bewering dat haar (ondertussen) ex-man tot de Awa (of Aava) gangsterbende zou behoren en politieke bescherming zou genieten, geen geloof wordt gehecht;
- verzoeksters bewering dat haar ex haar nu nog zou achtervolgen daar hij geen echtscheiding zou willen, niet blijkt uit de uitspraak omtrent haar echtscheiding waar duidelijk wordt gesteld dat haar echtgenoot ook de echtscheiding wou;
- mocht haar echtgenoot haar na deze echtscheiding nog problemen geven, verzoekster zich dan steeds kan wenden tot haar autoriteiten voor bescherming; niets wijst er immers op dat verzoekster deze bescherming zou worden ontzegd te meer uit de echtscheidingsuitspraak al blijkt dat haar echtgenoot gewelddadig kan zijn en deze problemen in het verleden al bij de politie werden gemeld.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad mag aldus niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval dus beperkt tot de beoordeling van de in het huidige verzoek aangehaalde nieuwe elementen. De Raad herinnert eraan dat de voorgelegde elementen niet enkel ‘nieuw’ moeten zijn, in die zin dat er sprake moet zijn van nieuwe elementen die niet werden onderzocht in het kader van een vorig beschermingsverzoek, maar deze nieuwe elementen moeten ook van die aard zijn dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. Het

louter 'nieuw' zijn, volstaat dus niet opdat een volgende beschermingsverzoek in toepassing van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ontvankelijk wordt verklaard.

Door heden louter eerder afgelegde verklaringen te herhalen en hierop voort te borduren, werpt verzoekster geen ander licht op de in het kader van haar vorig beschermingsverzoek gedane vaststellingen en brengt zij derhalve geen nieuw element aan dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming. De commissaris-generaal stelt hierover in de bestreden beslissing terdege: *"Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Zo verklaart u dat uw ex zowel uw broer als een vriendin benaderd zou hebben, op zoek naar u, maar u weet deze bewering op geen enkele manier aan te tonen. Deze blote bewering vermag dan ook niet de eerder gedane vaststellingen omtrent het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen."*

5.3. Verzoeksters advocaat gaat ter zitting niet in op de overige in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en de in de beschikking van 25 november 2025 opgenomen gronden.

5.4. Gelet op het voorgaande brengt verzoekster geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Bijgevolg brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO